W

№ 197.

Kui nägin neidu kasswemaie,
Lina tuuka tuujemaie, (mitte tuujemaie)
Wõtin jõõzella oasta,
Kohutelle wõrrivesta,
Jõõdin tãru, joodzin tãru,
Ilma aide teadematta,
Taadi*) nõrwa kuulematta
Wanema waatamatta;
Alt mina jõime annin ainad,
Läbi laudi lasin kaerad,
Warjul ma wee wedajin.
Tãrw jai tãideje ramuje.
Jus panin musta munnderie,
Adi tãru ehhteije
Kõrri nõrwa rõnngaaie
Jus lãnjin neidu waatamaie
Kas aga jũnnib kassja menna! —
Külle jo jũnnib kassja menna:
Juba turjasta tugewa
Juba laia laudjasta
Juba mattanas mausta.
Neidu kaulis, wasta wasstis:
„ Arg on turjasta tugewa,
„ Õbu laia laudjasta,
„ Lehm on mattanas mausta.
„ Mina aga pikatt peenisene,
„ Olanuxatt õenuxene,
„ Kaewarratt weiguxene,
„ Sõrmed sõstera ~~puusta~~ liilista.

*) Taat ja eit on ija-ija ja ema-ema (suur ija ja suur ema). Sellegi pärast jaab wõeratt wananatt laste eest, nagu ellitamise wõi auwustamise sombel taat ja naine rahvas eit kutsutaxe. Lastele ütleb aga keegi: Mine kõla kelle juure; (Sõu-ja-jõmeni, ema-ema neni.)

Muud*) teewad ijale tõõza,
Muud teewad emale tõõda,
Ma wõtsi wõera juures,
Ma teen tõõda wõeraalle,
Wõeraalle, wõõrsaalle
Rãtsaalle raipealle. (rahwaalle)
Tuuski sõrmed sõimatawaxe,
Kããwarred wannutawaxe.

*) Kaa on laste wastu ellitamise sõna: muud, mis loomad tähendab. —

№ 198. Mis Muud, Aaned ja Sõjad tegid.

Kiru Kiud, Aeju Aaned,
Aeju Aanned, Lããne Sõjad. —
Ei need kũnnud kãnnis maida,
Ei kũnnud kütismaida,
Eiga loomis loomis maida,
Ei ãastaxe aru alusja:
Sahhk neil sessis seina ããres,
Adra*) õues aja ããres;
Rauad uttas roostetanud,
Raua arud allitanud,
Sahad sitatt seenetanud,
Sigare sõrgadesse sõtkutud,
Oina ubadesse ummistud,
Wasina wirsatt waabatud,
Õbu mãjatt märgitud,
Lehma mãjasta mãendud,
Sõrsa pũsasta pjerdud.
Kulp on kuuse kannu otsas (sün. mitte: kõnnu)
Waagnad wahtra puu wahcadel. **)

*) Sün. räägitaxe adra, mille aga ader. Nominativ ja Genetiv mõlemad: adra. —

**) Enne peeti paulukesed ja waagnad puu aara peal, kui se maja ligidal kaswas, kuiwamas. —